

סוללים דרך

בונים חירות תודעתית

מאמרי השבוע

ג' - ז' סיון

ה'תשפ"ה

תוכן עניינים

- 4 א סדר עולמי חדש-ישן
- 7 ד אבן דרך חשובה של תיקון הקוטביות החברתית

מי אנחנו?

'סוללים דרך' הינו מיזם העוסק בתודעה והסברה שהחל לפני מספר שנים לאור הצורך להבין את המתרחש במרחב הציבורי באופן ענייני, ללא משוא פנים ומתוך שיח בוגר ומקצועי.

לאט לאט הצטרפו למיזם אנשים רבים, עד שכיום הקהילה הגיעה לכ-17 אלף חברים (!) שמקבלים מאמר בכל יום.

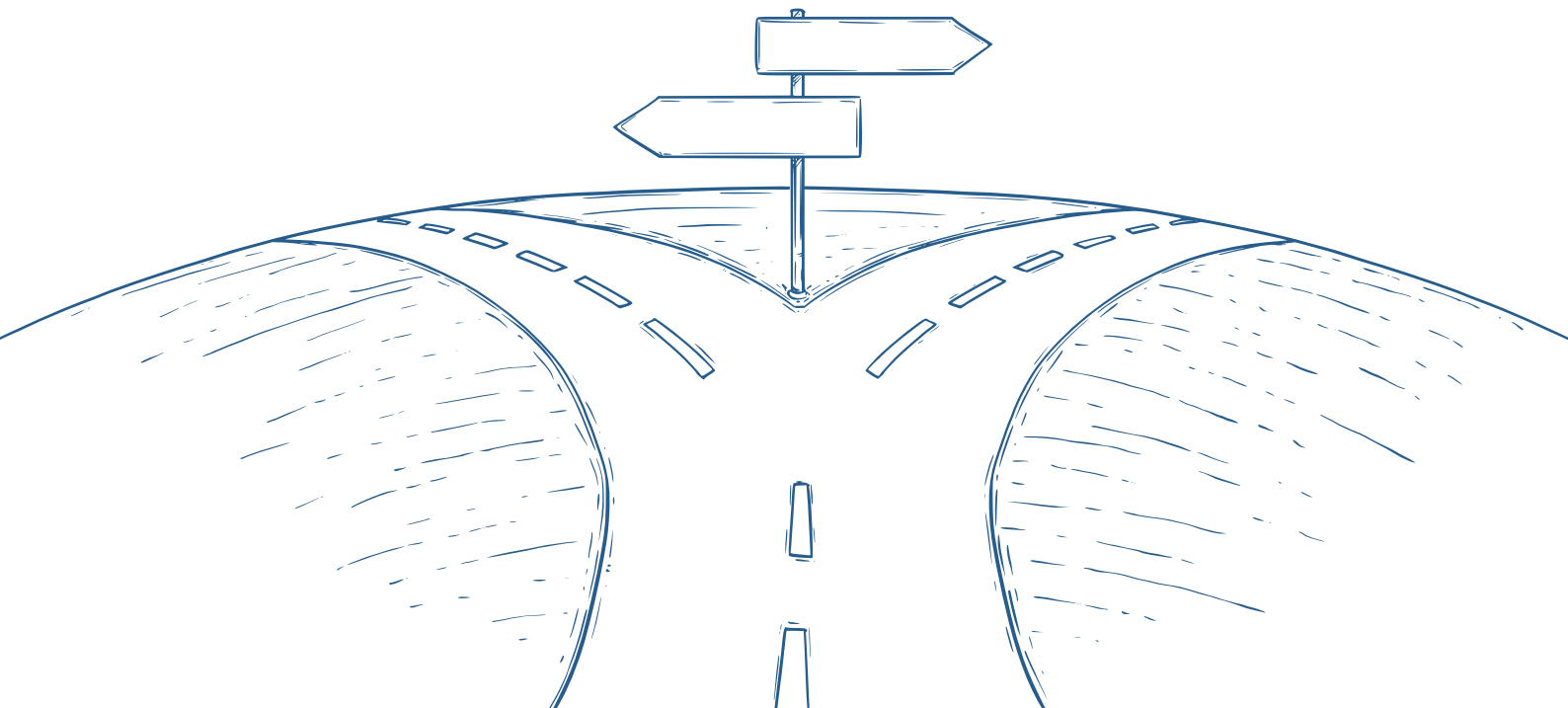
ב'סוללים דרך' אנו נוהגים לומר ש'אין לך דבר פרקטי יותר מתיאוריה טובה'.

כלומר, המיזם מאפשר לתחושות האינטואיטיביות הפשוטות של רבים, לעבור מתחושות בטן להמשגה ברורה ולתודעה סדורה. רק אדם בזה הופך להיות 'אקטיביסט' מדויק הפועל בהתאם לרוח לאומית, ציונית ויהודית.

אנו משתדלים לסקל את אבני הנגף מנהר החיים הישראליים על מנת לסייע בענווה לספינה הלאומית לנוע בבטחה ובגאון.

תגובות: ooffice@solelim-derech.co.il

להפצת החוברת: דניאל 052-757-5290

סדר עולמי חדש-ישן

צביקה מור

בהיעדר משמעות לחיים, ועם האדרת כל מה שמבטא חולשה, אפילו החלום החומרני האמריקאי איבד מערכו, ועל כן מעידים המוני צעירים בחוף המערבי הזרוקים ברחובות עם סמים וזנות.

ב. הורים אמריקאים איבדו לחלוטין שליטה על חינוך ילדיהם, כשהטרלול המגדרי, מוחק את זהות המולדת של ילדיהם כבר בגני הילדים ומעודד השחתה וכריתת איברים לצורך 'שינוי' מין.

ג. טראמפ הבין שכדי לעשות שוב את אמריקה גדולה, צריך להתחיל מהמעגל הבסיסי ביותר.

נאום ראשון של נשיא נבחר הוא בדרך כלל סולידי ומהודק. אך טראמפ בנאום השבעתו, נגע ללא היסוס בחומר הנפץ והכריז שיש רק שני מינים באנושות - גבר ואישה. בזה הוא כיוון לשתי תכליות:

א. ביטול התקינות הפוליטית ומשטור השפה. האמת תיאמר ויהי מה.

ב. גבר ואישה בונים יחד את המעגל היסודי שממנו ועל גביו אמריקה תהיה שוב גדולה.

כשהמשפחה נכונה ויציבה, מתפתחות קהילות מבוססות שיוצרות אומה חזקה.

בעניין יסודי זה, טראמפ אינו מסתפק ב'עשה טוב' ומקדם גם מדיניות של 'סור מרע'. בין היתר, אסר על עובדי השגרירות האמריקאית להשתתף במצעד הגאווה בתל אביב, שבין כך ובין כך בוטל בשל המצב בארץ.

א. כוחה הצבאי של אומה שואב את עיקר יכולותיו מרוחה ותרבותה. כשהזהות ברורה והאומה מאוחדת וחמושה בצדקת דרכה - היא עשתה כבר יותר ממחצית הדרך לניצחון על אויביה.

הרוח האיתנה תאפשר את השימוש המושכל והחד בכוח הצבאי, שגם אם הוא מועט ולא עדכני - ינצח כל עוד הוא יונק מהרוח הגדולה. הנשיא טראמפ קיבל מקודמו מדינה מוכה וחבולה, תרבותית וציבורית. אזרחי ארה"ב שבעו ממדיניות שמפנה את כספם והונם כלפי חוץ. הם גם שבעו מהדת הפרוגרסיבית הטוטליטרית שהרסה את אמריקה מבפנים.

זאת ועוד, בעוד שבסין, כל הטכנולוגיה של חברות ההייטק משועבדת למפלגה הקומוניסטית, חברות הענק בארה"ב מנצלות את הדמוקרטיה הגדולה כדי להטיח פציפיזם במדינה שמגינה עליהן מפני האויב.

כך נוצר פער אסטרטגי בלתי נסבל בין הטכנולוגיה המוחזקת בידי צבא ארה"ב ובין החברות האזרחיות - פער שמסכן את ארה"ב.

א. ביטול התקינות הפוליטית ומשטור השפה. האמת תיאמר ויהי מה.

ב. גבר ואישה בונים יחד את המעגל היסודי שממנו ועל גביו אמריקה תהיה שוב גדולה.

כשהמשפחה נכונה ויציבה, מתפתחות קהילות מבוססות שיוצרות אומה חזקה.

בעניין יסודי זה, טראמפ אינו מסתפק ב'עשה טוב' ומקדם גם מדיניות של 'סור מרע'. בין היתר, אסר על עובדי השגרירות האמריקאית להשתתף במצעד הגאווה בתל אביב, שבין כך ובין כך בוטל בשל המצב בארץ.

א. ביטול התקינות הפוליטית ומשטור השפה. האמת תיאמר ויהי מה.

ב. גבר ואישה בונים יחד את המעגל היסודי שממנו ועל גביו אמריקה תהיה שוב גדולה.

כשהמשפחה נכונה ויציבה, מתפתחות קהילות מבוססות שיוצרות אומה חזקה.

”
בריתות ושותפות בין
מדינות אינן מותרות
אלא הכרח, כי הכלל
גדול מסכום חלקיו.
זהו עניין של
אינטרסים קרים ולא
של אידיאולוגיה בית
מדרשית של אחדות

.ד.

כמו בישראל, גם הדמוקרטיה האמריקאית מאפשרת מצבים אוטואימוניים, בהם, למשל, האקדמיה האמריקאית מצמיחה פתוגנים רעיוניים המאיימים על עתידה של ארה"ב. אוניברסיטאות פרוגרסיביות כמו גם ארגונים וקרנות פרוגרסיביות תומכי טרור או אלו הבוחשים במדינותיהן של בעלות בריתה של ארצות הברית - נמצאים עתה תחת הכוונת של ממשל טראמפ ולא ייהנו יותר מכספי משלם המיסים האמריקאי. הלוואי עלינו!

.ה.

יש אומרים, שהעובדה שארה"ב נכנסה למלחמה פוגעת בעוצמתה של ישראל. כביכול, איננו יכולים לבד ואנו זקוקים ל'אח הגדול' שיעזור לנו. על כך יש לנסות להשיב במישור הפרגמטי ובמישור הערכי-אמוני.

במישור הפרגמטי:

בעולם שלנו, בריתות ושותפות בין מדינות אינן מותרות אלא הכרח, כי הכלל גדול מסכום חלקיו. זהו עניין של אינטרסים קרים ולא של אידיאולוגיה בית מדרשית של אחדות. גם אם יכולנו להפציץ את אותם אתרים עם החימושים שברשותנו, יש יתרון להשמדת האתרים בפעם אחת בסיוע של ארצות הברית. יתכן אף שיש מקום לתת לארצות הברית את הכבוד והתהילה להצטרף למהלך בעקבותינו בראייה צופת פני עתיד.

במישור הערכי:

ההכרח של השותפות האמריקאית בחיסול הגרעין ומשטר האייתוללות האיראני חשובה לריפוי העולם המערבי כולו. ריה"ל בספר הכוזרי כותב ש"ישראל באומות כלב באיברים".

”
**תפקידם של
ישראל
לוודא
שאומות
העולם
פועלות
באופן
שיאפשר את
התפתחות
החיים
והמשכיותם**

כלומר, ישראל מאפשרים את המשכיות החיים ובריאותם. הלב שואב את הדם מהאיברים, מנקה אותו ומזרים חזרה דם חדש ונקי. ישראל אינם משולים ליד או רגל - כלי המעשה, אלא דווקא ללב. **המשמעות היא שתפקידם של ישראל לוודא שאומות העולם פועלות באופן שיאפשר את התפתחות החיים והמשכיותם.** אם כן, כשישראל רותמת את ארה"ב למלחמה היא ממלאת בדיוק את תפקידה - לוודא שהאנושות המיוצגת במעצמה העולמית תילחם ברע. זהו רק כיוון מחשבה, לא מעבר לכך.

ו.

בין כך ובין כך, לאחר שנים של בלבול מערבי בין אמת ושקר ובין טוב ורע, **העולם המערבי בראשות ארה"ב מסמן את הרע ומשמידו.**

איראן אינה מדינה "מוחלשת" ואינה "מדינה שרע לה" על פי התפיסות הפרוגרסיביות, שיש להתחשב בה ולהגיע איתה להסכמים מדיניים. **המשטר האיראני הנוכחי הוא מקור הרוע העולמי ובזה איבד את זכות קיומו.**

יש לשים לב גם לדרך שבה אירעו הדברים. במשך השנים מדינת ישראל לא רצתה להיות "הילדה הרעה" של המזרח התיכון. לא גירוש מחבלים, לא ענישה קולקטיבית ובטח שלא עונש מוות למחבלים. נהפוך הוא. ישראל תמיד התרצתה, פייסה וויתרה.

השקט המדומה נקנה בדם אזרחים וחיילים ושחק עד תום את ההרתעה הישראלית.

בפעם הזאת ישראל וארה"ב הונו את המשטר האיראני במשחקי הונאה שונים ומשונים שעוד ייחשפו ברבות הימים. **גם בכך יש אמירה היסטורית כלפי הטרור העולמי - "במה שנוגע למלחמה - המדינות המתוקנות לא יעבדו יותר לפי הכללים. כל האמצעים כשרים למלחמה ברוע".** מדינת ישראל עשתה כאן צעד גדול מאד בכיוון השפה המזרח תיכונית והסתכלה **על המציאות כפי שהיא, ולא כפי מה שהיתה רוצה שיהיה.** כך הרע יעלם, הטוב יתגבר והעולם ימשיך לצעוד אל ייעודו.

אבן דרך חשובה של תיקון הקוטביות החברתית

עזרא הימן

א. תכירו את 'מבחן המאבטח':

מה יקרה אם תהיה התנגשות חזיתית בין ממשלה נבחרת לבין בית המשפט העליון? מה יקרה כשממשלה נבחרת תאמר לבית המשפט שהוא חרג מכל סמכות שניתנה לו בחוק ושהוא פועל בעריצות לכפות את דעותיו תחת מלל משפטי עקר? מה יקרה אם ממשלה נבחרת ובית משפט עליון ירימו דגלים אדומים זה לזה? מה יקרה אם בית המשפט העליון יחליט לפטר ראש ממשלה נבחר? מה יקרה ביום שלמחרת? ידו של מי תגבר? מי מחליט אם הוא ימשיך לכהן כראש ממשלה או יפוט?

הנה תשובה אחת מאוד פרקטית ונקודתית: המאבטח בכניסה למשרד ראש הממשלה. הוא יחליט אם ראש הממשלה הוא עדיין ראש הממשלה ולכן הוא ייכנס כשיגיע בבוקר לעבודה.

ומי יחליט מה יעשה אותו מאבטח כשראש הממשלה יגיע בבוקר לעבודה? - ראש השב"כ.

ב. אבל לתשובה הנקודתית הזו יש הקשר רחב הרבה יותר. **השאלה ידו של מי תגבר תלויה בשאלה של יוקרה חברתית.** רוב האנשים חושבים, שהמילה האחרונה במדינה האמורה להיות דמוקרטית נתונה תמיד לנבחרי הציבור, כל עוד הם ממשיכים לעמוד למבחן של בחירת הציבור בבחירות חופשיות תקופתיות. כך זה אכן אמור להיות; אבל תאוות שררה, מאבקי שליטה של קבוצות ומחלוקות אידיאולוגיות עמוקות משנות את התמונה.

כל הדברים האלה גורמים הרבה פעמים לראשי מערכות חשובות מאוד, כמו צבא, משטרה, שב"כ, פרקליטות ובתי משפט, להשתמש בכוחם ובסמכותם כדי לכפות את דעתם על ממשלה נבחרת ולייצר כאוס חברתי.

ג. את הכפייה הזו של דעתם הם עושים בזכות יוקרה חברתית. אם החברה מעריכה את הרמטכ"ל יותר מאשר את ממשלתה הנבחרת, הרמטכ"ל עלול לנסות למנף יוקרה זו לכפייה של דעתו. ממשלה עלולה לחשוש להתנגש עם רמטכ"ל פופולרי. **מידת היוקרה שכל מערכת ותפקיד זוכים לה בחברה קובעת את מידת הפיתוי שיש בפניה כדי לכפות את דעתה על נבחרי הציבור.** לכן התקשורת ומשפטנים בכירים עמלו רבות במשך השנים ליצור לפוליטיקאים תדמית של אינטרסנטים קטנים ומושחתים - כי זה מה שיוריד את היוקרה החברתית שלהם ויכפה עליהם התכופות בפני מערכות לא נבחרות, ובפרט המערכת המשפטית שפלשה מזמן לפוליטיקה.

ד. כשבכירי מערכת המשפט צועקים 'סכנה לדמוקרטיה', הם מתכוונים בסך הכל לסכנה ליכולת שלהם ולסמכות שלהם לגבור על נבחרי הציבור. ומה מסכן יותר מכל את היכולת הזו? הרס היוקרה החברתית של השופטים.

התקשורת דאגה כל השנים לייצר לשופטים תדמית של אנשים מורמים מעם, נקיי כפיים וברי לבב, בעלי כל המידות הטובות שבעולם, לעומת

מידת היוקרה שכל מערכת ותפקיד זוכים לה בחברה קובעת את מידת הפיתוי שיש בפניה כדי לכפות את דעתה על נבחרי הציבור. לכן התקשורת ומשפטנים בכירים עמלו רבות במשך השנים ליצור לפוליטיקאים תדמית של אינטרסנטים קטנים ומושחתים

”
חברה הפועלת מתוך
הסכמות ולא מתוך
כוחנות היא קודם
כל כזאת שמכבדת
את הכרעות הציבור
ופועלת לשנותן רק
באמצעים של שכנוע

התדמית של נבחרי הציבור שברתם, שהם אנשים קטנים ומושחתים. זו הדרך המתוחכמת לחסל דמוקרטיה.

אין דבר שיכול להרוס יוקרה זו של בית המשפט העליון יותר מהתנגשות חזיתית עם משפחות שכולות. לכן, כשמשפחות שכולות צועקות מדם ליבן על נשיא בית המשפט העליון המנצל את סמכותו כדי לייצר עריצות שלטונית קיצונית, הוא יזעק מיד 'סכנה לסדרי המשטר הדמוקרטי'. אבל הוא בסך הכל מתכוון **לסכנה ליוקרה החברתית שלו**, שהיא החמצן עבור המשך שלטון העריצות שלו על עם ישראל. וכשמכריזים בכל מיני מקומות 'המבצר נפל' בכל פעם שממונה לתפקיד בכיר אדם הנאמן להנחיות נבחרי הציבור, הם בסך הכל מתכוונים שעוד מוסד ציבורי בעל הרבה מאוד כוח חזר לידי הציבור ואיננו בשליטתם עוד.

נבהיר: בית משפט, שב"כ וצבא עם יוקרה חברתית זה דבר חשוב מאין כמותו; אך לא כשזוהי תדמית חיצונית בלבד, המשמשת לעריצות כלפי נבחרי הציבור.

ה. ומהמבט הרחב בחזרה לפרקטיקה: ראש שב"כ הנאמן באופן מוחלט לנשיא בית המשפט העליון, ולא לנבחרי הציבור, הוא הרכיב ההכרחי להמשך שלטונם העריץ של משפטנים לא נבחרים. במובן העמוק, הכוח מגיע מיוקרה חברתית. אך בשורה התחתונה הוא מגיע מנאמנות של ראשי מערכת הביטחון לאנשי בית המשפט במקום לנבחרי הציבור. לכן יצחק עמית, יחד עם הייעוץ המשפטי, יעוותו וימציאו בפלפלות משפטית כל דבר כדי לקבוע בעצמם מי יהיה ראש השב"כ.

ולכן, זעקת המשפחות השכולות באולם בית המשפט היא הביטוי האותנטי ההולך וגובר של העם, המפרק את הלגיטימציה הניתנת לעריצות של משפטנים.

ו. ואיך כל זה קשור לקיטוב חברתי? כי בניגוד לסיפורים מסיחי הדעת שמספרים לנו בכל מיני מיזמי אחדות, חברה הפועלת מתוך הסכמות ולא מתוך כוחנות היא קודם כל כזאת שמכבדת את הכרעות הציבור ופועלת לשנותן רק באמצעים של שכנוע. קבוצות לא נבחרות המשתמשות

בסמכות של בכירים במערכות המשפט והביטחון כדי לכפות את דעתן יוצרות כאוס וקייטוב. נטרול יכולת זו, וההכרח לשנות דברים אך ורק דרך דיון ציבורי ושכנוע, הם תנאי הכרחי לתיקון הקייטוב.

כשאנשים וגופים מצהירים שיש בעיית קייטוב כי הימין בעד הכנסת והשמאל בעד בית המשפט, ולכן כדאי לעשות מיזם אחדות של הסכמות רחבות, עצם המיזם הזה הוא המשך הקייטוב. כשיהיה ברור לכולם שיש רק דרך אחת להשפיע - והיא דיון ציבורי, ושהיתלות ב'אנשי אמונד' בבית המשפט, בפרקליטות ובמערכת הביטחון איננה אפשרית, נעלה בחזרה על המסילה לשפיות חברתית.

ז. יש סיכוי שהבירור הנוקב הזה סביב מינוי ראש השב"כ יהיה אבן דרך לטובה, גם להשבת הריבונות לעם וגם ליחסים מתוקנים יותר בין מערכות השלטון, ומשם גם פתוחה הדרך לחזרה אל דיון ציבורי שבו מדברים ומשכנעים ולא מכופפים ומכניעים.

**כשאנשים
וגופים
מצהירים
שיש בעיית
קייטוב כי
הימין בעד
הכנסת
והשמאל
בעד בית
המשפט,
ולכן כדאי
לעשות
מיזם
אחדות של
הסכמות
רחבות,
עצם
המיזם
הזה הוא
המשך
הקייטוב**